

[Justitsministeren]

den følgende måneder. Har udlændingen med henblik på varigt ophold lovligt boet mere end to år her i landet, bortfalder opholdstilladelsen dog først, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder.

Efter udlændingelovens § 17, stk. 3, ophører en opholdstilladelse efter §§ 7-8, dog først efter stk. 1, når udlændingen frivilligt har taget bopæl i hjemlandet eller har opnået beskyttelse i et tredje land.

Afgørelser herom træffes af Direktoratet for Udlændinge med klageadgang til Flygtninge-nævnet, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 1, nr. 2. Justitsministeren har således ingen kompetence i disse sager.

Spm. nr. S 600

Til *justitsministeren* (11/3 92) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Mener ministeren, at man stadig kan opretholde flygtningestatus efter FN's flygtningekonvention, når man tager på besøg eller tager ophold på anden måde i det land, man er flygtet fra?«

Svar (30/3 92):

Justitsministeren (Engell):

Den omstændighed, at en flygtning rejser til sit hjemland, betyder ikke i sig selv, at den pågældendes opholdstilladelse her i landet bortfalder. Opholdstilladelsen bortfalder kun, såfremt udlændingen frivilligt tager bopæl i hjemlandet eller opnår beskyttelse i et tredje land, jf. herved udlændingelovens § 17, stk. 3.

En tidsbegrænset opholdstilladelse bl.a. som flygtning kan imidlertid efter udlændingelovens § 19, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, inddrages inden for de første to år, når det grundlag, som er angivet i ansøgningen eller tilladelsen, var urigtigt eller ikke længere er til stede. Enhver opholdstilladelse kan endvidere efter bestemmelsens stk. 3 uden hensyn til varigheden af det hidtidige ophold her i landet inddrages, hvis udlændingen har opnået tilladelsen ved svig.

Udlændingemyndighederne har således efter loven anledning til at overveje, om forudsætningerne for en opholdstilladelse fortsat er til stede, hvis man kommer i besiddelse af væsentlige nye oplysninger. Drejer det sig om en

flygtning, der f.eks. kun har været kortvarigt i Danmark, vil en oplysning om, at den pågældende mener det forsvarligt at rejse til hjemlandet, være en sådan ny oplysning, at man har anledning til at overveje betydningen heraf.

Direktoratet for Udlændinge, der træffer afgørelserne efter § 19 med klageadgang til Flygtninge-nævnet efter lovens § 53 a, har oplyst, at varigheden af opholdet i Danmark, formålet med besøget i hjemlandet og udviklingen i hjemlandet siden flygtningens anerkendelse i Danmark blandt andet vil være momenter af betydning i denne sammenhæng.

Spm. nr. S 601

Til *justitsministeren* (11/3 92) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»I hvor mange tilfælde har udlændingelovens § 9, stk. 3, været lagt til grund for opholdstilladelse?«

Svar (30/3 92):

Justitsministeren (Engell):

Jeg har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Udlændinge, der har oplyst, at der i 1991 blev meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4 og 5, til i alt 523 forældre til herboende børn. Der blev herudover – bortset fra adoptionstilfælde – efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 1, meddelt opholdstilladelse til 36 personer.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 3, kan opholdstilladelse til de nævnte personer betinges af, at den person, der bor i Danmark, påtager sig at forsørge ansøgeren.

Direktoratet for Udlændinge er ikke i besiddelse af statistiske oplysninger, der nærmere kan belyse antallet af garantierklæringer.

Jeg kan i øvrigt vedrørende den praksis, der anvendes i relation til udlændingelovens § 9, stk. 3, henvise til Direktoratet for Udlændinges årsberetning for 1990 side 70 ff.

Spm. nr. S 602

Til *justitsministeren* (11/3 92) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Efter hvilke bestemmelser i flygtningekonventionen og den danske udlændingelov gives der tilladelse til besøgsrejser?«